

MEMORIE VAN TOELICHTING

De bij de wet van 1 Augustus 1947 (*Staatsblad* no. H 282) goedgekeurde douane-overeenkomst is met ingang van 1 Januari 1948 in werking getreden. Van die datum af hebben Nederland, België en Luxemburg derhalve een gemeenschappelijk tarief van invoerrechten. De heffing van de accijnzen zal evenwel, ook bij invoer, voorlopig nog door elk der partijen geschieden volgens de eigen nationale wetgeving. Het ligt evenwel in het voornemen ook op het gebied van de accijnzen zo spoedig mogelijk te komen tot een gemeenschappelijk stelsel. Bij de besprekingen, welke daartoe met België en Luxemburg zijn gevoerd, is gebleken, dat zich ten aanzien van de belasting op wijn bepaalde moeilijkheden voordoen. In Nederland zowel als in de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (B.L.E.U.) is wijn thans bij invoer belast met een accijns. Ook van binnenslands vervaardigde wijn wordt een accijns geheven, met dien verstande, dat ter bescherming van de Luxemburgse wijnbouw de in het gebied der B.L.E.U. vervaardigde druivenwijn aldaar van accijns is vrijgesteld, terwijl in Nederland de aldaar vervaardigde wijnen uit andere verse vruchten dan druiven (vruchtenwijn) accijnsvrij zijn.

De Regeringen der drie landen zijn in overeenstemming met het advies van de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen van oordeel, dat in het gemeenschappelijk stelsel zowel in Nederland als in het gebied van de B.L.E.U. binnenslands vervaardigde wijnen uit druiven en andere verse vruchten dienen te worden vrijgesteld. Een dergelijke vrijstelling van accijns voor het binnenlandse product en het gelijktijdig heffen van accijns van het buitenlandse product is echter in strijd met het z.g. Draft Charter volgens de tekst, zoals die voorlopig te Genève is vastgesteld op de Internationale Conferentie voor Handel en Werkgelegenheid. Bij de op die conferentie gevoerde besprekingen is dan ook bezwaar gemaakt tegen de heffing van een accijns op wijn in verband met de vorengenoemde vrijstellingen van accijns voor binnenslands vervaardigde wijnen.

Ten einde aan de door derde landen geuite bedenkingen te gemoet te komen en in dit opzicht zo spoedig mogelijk een toestand te bereiken, welke in overeenstemming is met internationale regelingen en opvattingen, zijn de Regeringen van Nederland, België en Luxemburg, overeenkomstig het advies van de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen, overeengekomen de bij invoer van wijn en andere gegiste dranken verschuldigde belasting voortaan te heffen in de vorm van een invoerrecht, tegen de heffing waarvan derde landen geen bezwaren uit hoofde van het Draft Charter kunnen inbrengen.

De tekst van het ter zake gesloten protocol is als bijlage aan het onderhavige ontwerp van wet toegevoegd.

In verband met het feit, dat de Nederlandse tekst van het protocol enkele zinswendingen bevat, welke in de Nederlandse taal niet gebruikelijk zijn, acht de ondergetekende het nuttig er op te wijzen, dat het vaststellen van de uiteindelijke vorm, waarin het overeengekomene moest worden gegoten, een aangelegenheid is geweest van uitzonderlijke urgentie.

Onder deze omstandigheden heeft ondergetekende gemeend, dat hij tegen de door de Belgische Regering ontworpen tekst, waarop — indien meer tijd beschikbaar was geweest — enkele wijzigingsvoorstellen van redactionele aard zouden zijn gedaan, geen bedenkingen naar voren behoefde te brengen.

Het gebruik van bedoelde zinswendingen in het onderhavige protocol betekent dan ook geenszins, dat ondergetekende voornemens is in den vervolge in verdragen en andere overeenkomsten met vreemde Mogendheden dezelfde terminologie te bezigen.

Artikel 1 van het protocol regelt het toekomstig (gemeenschappelijk) invoerrecht van verschillende soorten wijn en dergelijke gegiste dranken.

Dit invoerrecht bedraagt voor gewone wijn \pm f 36 (B. fr. 600), indien deze wordt ingevoerd anders dan op fles. Voor alcoholrijke wijnen wordt dit invoerrecht verhoogd met de gedistilleerd-surtaxe, vermeld in noot 1 op post 153.

Voor wijn op fles is de gedistilleerd-surtaxe reeds in het invoerrecht van f 100 (B. fr. 1652) per hl begrepen. Verwacht mag worden, dat dit hoge invoerrecht er toe zal leiden, dat het bottelen van de wijn veelal in Nederland zal geschieden.

In het invoerrecht, hetwelk is voorzien in de posten 154 en 156, onderdelen a-1 en b-1, is begrepen aan bijzondere belasting op mousserende dranken \pm f 145 (B. fr. 2400) per hl. Tevens is daarin begrepen het ter zake in de oude posten 154 en 156 voorziene waarderecht van 10 percent, hetwelk is omgerekend, uitgaande van een waarde bij invoer van \pm f 7,20 (B. fr. 120) per liter.

Artikel 2 van het protocol houdt de regeling in van de accijns van binnenslands vervaardigde wijnen. De strekking van dit artikel is alle in Nederland en het gebied der B.L.E.U. vervaardigde wijn uit druiven en andere verse vruchten van accijns vrij te stellen. Deze vrijstelling wordt evenwel gebonden aan de naleving van bepaalde door de Minister van Financiën te stellen voorwaarden. Hierbij zij opgemerkt, dat ook thans toevoeging van suiker aan het ongegiste vruchtensap, zoals hier te lande bij de vervaardiging van onbelaste vruchtenwijn algemeen gebruikelijk is, slechts mag plaats vinden, indien de door de Minister van Financiën ingevolge de wet van 2 Maart 1916 (*Staatsblad* no. 95) gestelde voorwaarden worden in acht genomen.

Zoals reeds uit het bovenstaande volgt, zal voortaan ook hier te lande vervaardigde druivenwijn in de bedoelde vrijstelling delen.

Artikel 3 regelt de bijzondere belasting van mousserende gegiste dranken. Deze belasting, welke in Nederland tijdens de bezetting is ingevoerd — zie het Besluit Bijzondere Wijnbelasting 1941 —, wordt gehandhaafd, doch, in verband met de in België en Luxemburg geldende tarieven, niet onbelangrijk verlaagd, terwijl voor appeldrank en perendrank, welke zonder toevoeging van suiker zijn bereid en welke een zeer laag alcoholgehalte hebben, een lager tarief dan voor de andere mousserende dranken is ingesteld.

Artikel 4 van het protocol bepaalt, dat dit voorlopig in werking treedt terzelfder tijd als de douane-overeenkomst, waarvan het deel uitmaakt, derhalve met ingang van 1 Januari 1948. In verband hiermede is de in het protocol vervatte wijziging van het tarief van de douane-overeenkomst bij Koninklijk besluit van 23 December 1947 (*Staatsblad* no. H 447) met ingang van 1 Januari 1948 voorlopig in werking gesteld.

Ter toelichting van het onderhavige ontwerp van wet tot goedkeuring en uitvoering van vorengemeld protocol zij nog het volgende opgemerkt.

De goedkeuring zelf is vervat in artikel 1. Artikel 2 behelst een bepaling, ingevolge welke de Kroon bevoegd is bij algemene maatregel van bestuur de nodige voorzieningen ter uitvoering van het protocol te treffen. Zodanige bepaling komt onder meer ook voor in artikel 3, eerste lid, van de wet van 1 Augustus 1947 (*Staatsblad* no. H 282), tot goedkeuring en uitvoering van de douane-overeenkomst. Het ligt in het voornemen van de ondergetekende, gebruikmaking van de onderhavige bevoegdheid slechts voor te stellen met betrekking tot voorzieningen van formeel-technische aard, waarvan de noodzaak rechtstreeks voortvloeit uit het onderwerpeel protocol, zoals de herziening van de wet van 20 Juli 1870 (*Staatsblad* no. 127), houdende bepalingen omtrent de accijns op wijn, en van het Besluit Bijzondere Wijnbelasting 1941.

De bepalingen, vervat in de artikelen 3 en 4, komen in hoofdzaak overeen met die, welke zijn opgenomen in de artikelen 6 en 7 van de bovengenoemde wet van 1 Augustus 1947 (*Staatsblad* no. H 272).

De Minister van Financiën,

P. LIEFTINCK.